

[Nørgaard.]

Magt for at gennemføre, hvad man ønsker, og hvad man har Vilje til? Men det kan jo aldeles ikke være Tilfældet, og det kom heller slet ikke frem under nogen af de to Ordføreres Taler. Man hørte slet ikke det nævne, som man tidligere altid plejede at høre: Havde vi bare nogle flere Mandater i Landstinget og i dette høje Ting, saa kunde vi gennemføre Ting, der i en Haandevending vilde ændre Samfundets Struktur og hele det erhvervsøkonomiske Billede. Men saadanne Udtalelser hørte man slet ikke, derimod fik man Indtryk af, at den ærede Ordfører for Det radikale Venstre følte Ansvarets Byrde og — i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch — ligesom vinkede over til Oppositionen, om den ikke kunde have Lyst til at faa et Medansvar under den kommende Rigsdagssamlings Arbejde. Man fik det Indtryk, at man nu ligesom begynder at føle Ansvarets Tynge, efter at man i sidste Rigsdagssamling har haft Magt til at gennemføre alt, hvad man ønskede paa Lovgivningsomraadet.

Man har jo talt saa meget om og slaaet det stort op, at man i sidste Rigsdagssamling fik en Lovhøst uden Lige, 113 Lovforslag blev gennemført. Man kunde da have ventet, at dermed vilde de Vanskeligheder, man under den herskende Krise har kæmpet med, i en Haandevending have vendt sig til det bedre, og selv om man maa-ske ikke kunde vente, at Forholdene lige med det samme skulde ændre sig, maatte dog i hvert Fald Fremtiden kunne tegne sig noget lysere. Men der synes jo aldeles ikke at være nogen Lysning. Arbejdsløshedens katastrofale Stigning og den yderligere Stigning, man til Vinter kan vente, viser, at de Lovforslag, som paa dette Omraade er gennemført, aldeles ikke har været tilstrækkelige til hverken at afhjælpe Arbejdsløsheden eller at skabe den Merbeskæftigelse, man har ønsket.

Regeringspartierne synes i dette Øjeblik — trods den Magt, de raader over baade i dette høje Ting og i Landstinget — at være kørt fast med deres Politik, at være kommet ind i et Dødvande, saaledes som ogsaa den højtærede Statsministers Trontale gav Udtryk for. Og man spørger uvilkaarligt: Hvad kan være Aarsagen til, at det ser saaledes ud, ikke alene for Oppositionspartierne at skønne, men ogsaa som det finder Udtryk hos Regeringspartierne egne Ordførere? Der er ingen Tvivl om, at Aarsagen er den, at man i en Aarrække, under Krisen, har lovgivet paa tværs af Livets egne Love, og det er der nu intet Parti

eller Rigsdagsflertal, der kan fortsætte med i det lange Løb, uden at det først fører til Stagnation, man kører i Staa, hvad man synes at være ved i Øjeblikket, dernæst vil der komme en Døvdandets Tid, og saa vil den naturlige Lovs Krav skære igennem, paa hvad Maade det end vil ske. Men man kan være sikker paa, at man lovgiver ikke mod det naturlige Livs Love i det lange Løb, uden at man vil komme til at høste bitre Frugter deraf.

Er det Ansvar for denne Mangfoldighed af Love, som er gennemført i de senere Aar af Regeringspartierne, der trykker det ærede Medlem Hr. Steen? Jeg tror det, og man kan ikke udlede andre Tanker af den Ordførertale, som det ærede Medlem holdt. Er det Ansvar for den Valutalovgivning, vi lige har faaet forelagt, der nu skal fortsættes, og som skaber en Uretfærdighed saa iøjnefaldende, ikke alene inden for forskellige Erhverv, men ogsaa for de forskellige erhvervsdrivende, fra Mand til Mand? Eller er det Rentepolitikken? Man havde lovet Vælgerne, at naar man fik Magt, som man havde Agt, baade i Folketing og Landsting, da skulde vi faa en Rentesænkning — som nu viser sig at blive til en Rentestigning. Eller er det Arbejdsløsheden? Den højtærede Statsminister har givet Udtryk for tidligere, da Regeringen Madsen-Mygdal havde Styret, at det var en evneløs Regering over for Arbejdsløsheden; er det det, at Arbejdsløsheden efter de mange Lovforslags Gennemførelse viser en betydelig Stigning i Stedet for en Nedgang, der trykker det ærede Medlem Hr. Steen? Eller er det Lærlingeloven, der nu synes at volde en Mængde Vanskeligheder, saa at unge Menneskers Oplæring i de forskellige Fag og Haandværk paa mange Omraader synes at være truet, saaledes at de ikke længere vil faa den Uddannelse, der er nødvendig, men vil blive uddannet paa en helt anden Maade, som nærmest maa betegnes som Fusk?

Eller er det Prisstigningen, som tynger saa haardt paa det ærede Medlem Hr. Steens Skuldre, at han ønsker at faa Oppositionen til at tage Medansvaret derfor? Den Prisstigning, som nu synes at undergrave alt Erhvervsliv og undergrave det enkelte Hjems økonomiske Bæreevne, er det den, der trykker saa haardt? Eller er det Skoleloven, som blev gennemført i sidste Rigsdagssamling, en Skolelov, som paa mange Omraader vel vil støde paa økonomiske Vanskeligheder ude i de forskellige Kommuner, fordi Gennemførelsen af den vil overstige de enkelte Kommuners Bæreevne? Eller er det den Undervisning,